

ת"פ 8116/11/22 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות חדרה נגד יצחק אברה

בית משפט השלום בחדרה
ת"פ 8116-11-22 מדינת ישראל נ' אברה(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת נורית הרצמן אבי-יצחק המאשימה	מדינת ישראל - שלוחת תביעות חדרה ע"י עו"ד לינוי ברזני
נגד הנאשם	יצחק אברה ע"י ב"כ עוה"ד רהב אופנהיימר וספיר רוזנבלט	

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בעבירת חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם לבין המתלון אין היכרות מוקדמת. בתאריך 25.10.22 בסמוך לשעה 22:40, הלך המתלון בסמטה צדדית בחדרה והנאשם הלך בעקבותיו בצורה מאיימת עם בקבוק בידו. לאחר מכן עמד המתלון ליד חנות והחל לדבר עם מאן דהוא. הנאשם הבחין במתלון והתקרב אליו, המתלון לקח אבן מעציץ שהיה במקום וכך עשה גם הנאשם. עקב זאת ברח המתלון אל תוך החנות והנאשם הלך אחריו, סטר למתלון בידו השמאלית ובידו הימנית הכה אותו בפניו. המתלון ניסה לברוח מהנאשם, אך האחרון תפס בידו ולא אפשר לו להשתחרר. או אז הדף המתלון את הנאשם באמצעות האבן. בתגובה, הפיל הנאשם את המתלון והכה בו נמרצות במכות אגרופ. האירוע הפסיק לאחר התערבות אזרח שהוציא את הנאשם מהחנות. ואולם, שניות ספורות לאחר צאתו מהחנות, רץ הנאשם לעבר המתלון והכה בו בראשו, בצד האחורי, וכתוצאה מעוצמת המכה נפל המתלון על הארץ. בעוד המתלון שרוע על הארץ, תפס הנאשם בחולצתו וגרר אותו אל מחוץ לחנות כאשר האזרח מנסה לשכנעו לחדול ממעשיו. לאחר מכן נרגע הנאשם לפרק זמן קצר שבו פנו אליו אזרחים בניסיון להרגיעו. אלא שהנאשם שב לחנות בה התחבא המתלון, האזרח חסם בגופו את כניסתו וניסה להרגיעו ולהרחיקו מהחנות. המתלון ברח לחנות אחרת אך הנאשם דלק אחריו, בשלב מסוים איגף אותו מאחור והכה בו במכות אגרופ, שמעוצמתן נפל המתלון לארץ. הנוכחים במקום התערבו וחדלו את הנאשם ממעשיו.

לאחר האירוע הובהל המתלון לבית החולים ושם אובחן כי נגרמה לו חבלה חמורה בדמות שני שברים בעצמות האף דו צדדים המלווים בנפיחות ברקמות הסמוכות ושני חתכים במצח.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

2. **ב"כ המאשימה** עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, בין היתר שמירה על בטחונו ושלמות גופו ושלווה נפשו של המתלונן. לגבי נסיבות ביצוע העבירה טענה כי מדובר בפגיעה חמורה במתלונן לצד פגיעה בסדר הציבורי, מאחר שהעבירה נעברה במרחב הציבורי בפרהסיה, וכן הפנתה לתיעוד הרפואי של המתלונן (ת/1) ולצילומי החבלות שנגרמו לו (ת/2). ב"כ המאשימה טענה כי התנהגותו של הנאשם משוללת רסן מאחר והוא לא נרתע לבצע את מעשיו במרחב הציבורי ללא כל טריגר ובכל שלב יכול היה להימנע ממעשה האלימות או להפסיק את התקיפות, אך לא עשה זאת, חרף בריחת המתלונן והתערבות אזרחים. על כן, נטען כי מדובר בעבירת אלימות חמורה במעשים שנעשו באכזריות. **ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 16 ל - 30 חודשי מאסר בפועל**. לגבי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טענה כי מדובר בנאשם יליד 1994, אשר לחובתו עומדת הרשעה אחת בגין שלושה תיקים שצורפו, כנלמד מגיליון הרישום הפלילי (ת/3), ועומד לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 6 חודשים שהוטל בת"פ 26204-04-21. ב"כ המאשימה טענה כי במקרה זה יש לתת שיקול הרתעת הרבים בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין. לאור כל האמור, עתרה למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם **שלא יפחת מ- 20 חודשים**, להפעיל במצטבר את עונש המאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית ופיצוי למתלונן. ב"כ המאשימה תמכה טיעוניה בפסיקה.
3. **ב"כ הנאשם** התייחס לנסיבות ביצוע העבירה, טען כי מדובר במקרה ללא כל תכנון מוקדם, וכן מעובדות כתב האישום ניתן ללמוד כי המתלונן הוא הראשון שנטל אבן בטרם נכנס לחנות ובכך הביע כוונתו לתקוף את הנאשם, ואף גרם לנאשם חבלה בראשו כעולה מהתיעוד הרפואי מביה"ח (נ/1) ומהתמונה (נ/2). עוד הוסיף וטען כי החבלות שנגרמו למתלונן אינן ברף חומרה גבוהה היות ושני השברים באף וחתכים במצח טופלו בהדבקת חתכים בלבד והמתלונן שוחרר מיד לביתו ללא צורך באשפוז בבית החולים. לגבי נסיבותיו האישיות, ציין כי הנאשם בן 30 נשוי ואב ל-4 ילדים, אשתו בהריון והרחקתו לתקופה ממושכת מזוגתו ומילדיו מהווה פגיעה מאוד קשה, לחובת הנאשם הרשעה אחת בלבד. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את נטילת האחריות על ידי הנאשם בהזדמנות הראשונה ואת העובדה שבכך חסך זמן שיפוטי יקר ערך. **לשיטת ב"כ הנאשם מתחם הענישה במקרים דומים נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד 12 חודשי מאסר**. ב"כ הנאשם עתר להפעלת המאסר על תנאי בחופף לפחות בחלקו, כך שבסך הכל יוטל על הנאשם עונש שלא יעלה על 10 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם הגיש את טענותיו לעונש בכתב והפנה לפסיקה.

4. הנאשם בדברו האחרון, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה והוסיף: **"יש לי ילדים ואשתי לא יכולה לגדל אותם לבד.... אשתי בהריון בחודש שני כרגע ואני צריך לצאת לעזור לה...."**.

דין והכרעה

5. אלימות כלפי האחר מהווה פגיעה בזכות הפרט לשלמות גופו ולבטחונו האישי. המחוקק ראה לנכון להחמיר בענישה בגין העבירה של גרימת חבלה חמורה, וקבע לצדה עונש מרבי של 7 שנות מאסר. באופן דומה, בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין, כי יש לנקוט בחומרה רבה כלפי מי שפותר

סכסוכים בדרך אלימות ובכוח הזרוע. בית המשפט עמד לא פעם על תפקידו במקרים של פתרון סכסוכים בדרך אלימה:

"נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבוחרים בדרך האלימות..."
(ע"פ 1892/15 אימאן אבו מדיעם נ' מדינת ישראל, פסקה 11, (31.5.2015)).

6. בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, יש לתת משקל משמעותי לנסיבות הקונקרטיות, המשתנות בין מקרה למקרה (ע"פ 1127/13 עמאואל גברזגי נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (15.1.2014)).

7. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שלמות הגוף, הביטחון ושלווה נפשו של המתלונן. מדובר במסכת אלימות מתמשכת, במסגרתה סטר, הכה וחבט הנאשם במתלונן במכות אגרופ בפניו. למתלונן נגרמו חבלות חמורות - שברים באף ושני חתכים במצח. נתון נוסף בו יש להתחשב לחומרה, הוא העובדה שהנאשם חזר פעם אחר פעם למעשי האלימות על אף התערבותם של אזרחים וניסיונם להרחיקו מהמתלונן. מאידך, יש להביא בחשבון גם את חלקו של המתלונן, אשר היה הראשון שהרים אבן ובשלב מסוים באירוע אף הדף את הנאשם באמצעותה, וכן את העובדה שגם לנאשם נגרמה חבלה בראשו עקב האירוע.

8. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירת חבלה חמורה, הרי זו משתנה ממקרה למקרה, הכל בהתאם לנסיבות האירוע, אופי האלימות, שימוש באמצעים שונים, טיב החבלה ועוד. דוגמא להשפעת נסיבות המקרה ניתן ללמוד מהפסיקה אליה הפנו באי כח הצדדים בטיעוניהם, כך למשל:

· רע"פ 7377-18 איליה חולדוקוב נ' מדינת ישראל (15.11.18) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור בגין חומרת העונש. בגזר הדין נקבע מתחם הענישה בין מספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת חבלה חמורה. הושת על המבקש עונש של **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**; 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור כל עבירת אלימות; וכן פיצוי בסך 1,000 ש"ח לכל אחד מהמתלוננים. באותו מקרה הנאשמים הכו את שני המתלוננים בכל גופם, ואף לאחר שנפלו ארצה, בעטו בהם בכל חלקי גופם, לרבות בפנים, תוך שהם גורמים להם חבלות ושברים. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו למתלונן 1 שבר בעצם האף וחבלות בצלעות וביתר גופו, לרבות חתכים ביד, פצעים בגבו ונפיחות במצחו. למתלונן 2 נגרם שבר ללא תזוזה בזווית הלסת.

· עפ"ג 1050-09-20 מדינת ישראל נ' מלינוסקי (17.11.20) - התקבל ערעור המדינה על עונשו של הנאשם שהורשע בעבירת חבלה חמורה ונגזר על הנאשם **מאסר בפועל למשך 24 חודשים**. באותו מקרה הנאשם הכה את המתלונן על רקע מחלוקת, באמצעות אגרופים ונגרמו לו שבר בלסת שהצריך תהליך שיקום ממושך וטראומה נפשית. נקבע מתחם בין 16 ועד 32 חודשים.

· ת"פ 17042-04-16 מדינת ישראל נ' מוחמד פאדל (31.1.17) - הנאשם הורשע בעבירות של חבלה חמורה ואיומים (וכן בתיק נוסף שצירף בעבירות של הפרת הוראת חוקית והחזקת סם לצריכה עצמית). הנאשם תקף את המתלונן כשהיכה אותו במכת אגרופ וגרם לו ליפול ארצה, וכאשר המתלונן

שכב על הרצפה בעט הנאשם בו מספר פעמים. כתוצאה מהאירוע הנ"ל נגרם למתלון שבר ברגל ימין והוא נזקק לניתוח וקיבוע. הנאשם נידון ל - **15 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

ת"פ 27146-04-17 (רחובות) **מדינת ישראל נ' בוקין** (3.2.19) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של חבלה חמורה. הכה הנאשם את המתלון בפניו באמצעות מכת אגרוף. כאשר נפל המתלון על הקרקע, עלה עליו הנאשם, והמשיך להכות אותו באגרופים בפניו ובפלג גופו העליון. כתוצאה מההתקיפה נגרמו למתלון פצע מדמם בפניו וכן מספר שברים בעצמות האף ושבר במחיצת האף עם תזוזה קלה. נידון ל - **15 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

ת"פ (ב"ש) 5060-10-14 **מדינת ישראל נ' טספאי** (30.3.15) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של חבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלון כשחבט בו עם מכת אגרוף לראשו, ושהמתלון נפל ארצה, המשיך הנאשם לחבט בו במכות אגרוף וגרם לו לחבלות, בין היתר שברים רבים באף. המתלון איבד הכרה, היה מורדם ומונשם ואושפז למשך 5 ימים. הנאשם נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

9. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל, תוך דגש על עקרון ההלימה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם באירוע זה, בהתחשב במכלול נסיבותיו, לרבות מהות החבלות שנגרמו למתלון וטיב הטיפול הרפואי לו נזקק וחלקו של המתלון בשלבים הראשונים של האירוע, **נע בין 7 חודשי מאסר (שאפשר שירוצו בעבודות שירות) ל - 18 חודשי מאסר בפועל**, זאת לצד ענישה נלווית.

10. באשר לנסיבות שאינן נוגעות לעבירה, שבהתחשב בהן ייקבע מיקום עונשו של הנאשם בתוך המתחם, יצוין כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת מיום 13.10.21 (שנה לפני האירוע הנוכחי) בשלושה תיקי חקירה - בעבירות של הצתה, איומים, סמים ורכוש, אשר שבגינה נגזר עליו מאסר בפועל של 10 חודשים וכן מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, שלא סייע להרתיעו. משקל משמעותי יש ליתן לכך שהנאשם קיבל אחריות על מעשיו בכך שהודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו ובכך חסך מזמנם של העדים ומזמנו של בית המשפט. משקל נוסף לקולה יש לתת להשפעת אופי העונש ומידתו על הנאשם ועל משפחתו הקרובה, בהתחשב בכך שהנאשם אב ל-4 ילדים קטנים ואשתו בהריון. עוד לצד החומרה אני סבורה כי יש להביא בחשבון את שיקול הרתעת הרבים, נוכח תופעת האלימות ברחובות, ההולכת וגואה בתקופה האחרונה.

11. בהתחשב במכלול הנסיבות הללו, אני סבורה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי - תחתון של מתחם העונש ההולם. באשר למאסר המותנה, מצאתי להפעילו בחלקו בחופף ובחלקו במצטבר, כאשר מובהר לנאשם שאלמלא בחר ליטול אחריות על מעשיו, היתה מלוא ההצדקה לעתירת המאשימה להפעלת המאסר המותנה בהצטברות מלאה.

לאור כל האמור לעיל, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים לחומרה ולקולה, החלטתי לגזור את עונשו של

הנאשם כדלקמן:

- א. **9 חודשי מאסר בפועל** שיימנו מיום מעצרו 25.10.22.
- ב. הפעלת 6 חודשי מאסר על תנאי שהוטלו על הנאשם בת"פ 26204-04-21 (בימ"ש המחוזי בחיפה), באופן ש-3 מהם ירוצו בחופף ו-3 במצטבר, כך שסך **תקופת המאסר תסתכם ב-12 חודשי מאסר בפועל** שיימנו כאמור מיום מעצרו.
- ג. **10 חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור כל עבירת אלימות במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. **פיצוי למתלונן בסך ₪ 1,000** אשר ישולם בתוך 3 חודשים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו. המאשימה תמסור את פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט.
- ה. **התחייבות על סך ₪ 2,000**, שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת אלימות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב טבת תשפ"ג, 05 ינואר 2023, בנוכחות הצדדים.